

Grubbenverst 26 febr. 1951

Geachte Hen Wintels

Mede naar aanleiding van een brief die Annemarie me heeft geschreven na uw gesprek met haar (met ons samengezocht als een der onderwerpen) schrijf ik even een briefje. Even omdat we zaterdagmorgen op wintersportvakantie gaan en ~~de~~ in mijn programma voor die tijd overal zit. Een briefje omdat ik niet weet hoe ik het meest adequaat kan reageren. Al lang heb ik het gevoel dat een gesprek tussen ons om een aantal aanduidigheden weg te nemen en gedachten en standpunten uit te wisselen noodzakelijk is. Ook uw vrouw heeft al duidelijk aangegeven dat zij nogmaals en samen met u bepaalde dingen daar zou willen spreken.

Ik denk niet dat ik een goede smoes kan vinden waardoor dit nog steeds niet gebeurd is. Tijdsgebrek speelt een rol, de wil is zeker aanwezig. Ik vermoed dat ik enerzijds de gevoelens en zorgen t.a.v. mijn omgang met Annemarie duidelijk heb onderschat anderzijds een afspraak voor me uitgeschoven heb om meer tijd en duidelijkheid te krijgen in deze relatie. Zo is van uitstel wat afstel geworden totdat dit voorval me duidelijk dwingt op de noodzaak van een spoedig gesprek. Gaande zoals ik direct na de carnavalsweek een afspraak willen maken. Tot slot van dit briefje dan ik gaarne

nogmaals mijn bewondering en waardering
uit willen spreken voor de wijze waarop u en uw
vrouw Annemarie begeleidten. Ik hoop dat bij
mijn dochter, als ze zover is, op een vergelijkbare wijze
te doen.

Prettige kanawalsdagen en tot ziens

Frank Bakermans,